

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124238081
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6124238081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov so sídlom Volgogradská 88, 080 01 Prešov, IČO: 31 718 523, zastúpeného: PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 202,63 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/44/2024-137 zo dňa 05.09.2024, takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu z a m i e t a.
II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 202,63 eura s prísl. titulom neuhradenia pravidelných mesačných platieb za plnenia spojené s užívaním bytu. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalovaný potvrdením vtedajšieho zamestnávateľa preukázal, že v roku 2022 neužíval byt, nakoľko mu boli poskytnuté služobné izby vo A. E., v ktorých býval aj s manželkou. Na druhej strane súd prvej inštancie považoval za málo pravdepodobné, aby po predchádzajúcich mesiacoch nízkej spotreby, v apríli 2022 takmer žiadnej, došlo v nasledujúcom mesiaci (05/2022) k enormnej spotrebe vody až vo výške cca 130 000 litrov, čo pre ilustráciu predstavuje viac ako 2 a 1 bazéna s dĺžkou 8 m, šírkou 4 m a hĺbkou 1,5 m. Taktiež nepôsobí dôveryhodne fakt, že podľa webového portálu D., ktorý poskytuje vlastníkom bytov technické údaje o bytoch, bola v mesiacoch 11/2022 a 12/2022 spotreba vody každý deň konštantná 24 m³, resp. 20 m³. V iných mesiacoch sa zase striedajú dni s vysokou spotrebnou s dňami bez žiadnej spotreby vody (napr. 8/2022 a 9/2022). Chybovosť merania potvrdzuje skutočnosť, že žalovaný pristúpil v roku 2023 k výmere rádiomoduľu. Žalobca však už nepredložil dôkaz o meraniach po výmene zariadenia. O pravdivosti tvrdenia žalovaného o tom, že byt nevyužíval svedčí aj fakt, že za predchádzajúce roky mal preplatky, pričom toto tvrdenie žalobca nijako nespochybnil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o spotrebe vody v byte žalovaného, na základe čoho došlo k vyúčtovaniu žalovaného nedoplatku.

Súd prvej inštancie v zmysle ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Žalobca rozporoval tvrdenia žalovaného, ktoré predstavovali procesnú obranu žalovaného počas konania. Pokiaľ v roku 2019, 2020 a 2021 mal na vode žalovaný preplatok, a preto musel byť výpočet za vodu v roku 2022 nesprávny, ide o výlučné domnienky žalovaného. Pokiaľ žalovaný uviedol, že celý rok 2022 mal miesto výkonu práce vo A. E., kde mal počas celého roka pridelený služobný apartmán, byt v D., na ktorom vznikol nedoplatok na vode za rok 2022, nevyužíval „skoro“ vôbec (str. 2 napádaného rozsudku), ide o zjavný rozpor s odôvodnením odporu žalovaného, kde uviedol cit.: „Byt v D. som preto, vôbec nevyužíval.“ To, že pri odchode z bytu žalovaný vždy vypínal hlavný vypínač elektriky, hlavný uzáver vody a v letnom období aj hlavný uzáver plynu, ide o ničím nepodložené tvrdenie z jeho strany. Žalovaný v duplike uviedol, že v predmetnom byte je každý mesiac pravidelne vykazovaná spotreba, pričom podozrivé na tom je to, že je každý deň po celý mesiac rovnaká. Podľa názoru žalovaného, žalobca neoprávnene pripisuje vlastníkom bytov spotrebu vody, na ktorú vlastník nemá šancu prísť, nakoľko sa jedná o cca dve spláchnutia na WC – uvedené tvrdenie je v rozpore s objektívnou skutočnosťou, nakoľko žalobca nemá ani len teoretickú možnosť ktorémukoľvek vlastníkovi svojvoľne pripisovať spotrebu vody (podľa žalovaného cca dve spláchnutia). Tvrdenie žalovaného, že odo dňa 23. júla 2022 už vôbec nemal dôvod chodiť do bytu v D., považuje žalobca za zjavný rozpor s predtými uvádzanými tvrdeniami, že byt nevyužíval, pričom zdôrazňuje, že k najväčšej spotrebe na byte žalovaného došlo v období od 29.04. do 27.05.2022. Taktiež v prípade tvrdenia žalovaného, že kľúče od bytu nedal nikomu inému, ide o ničím nepodložené tvrdenie žalovaného. Poukázal na to, že predložil súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 05.09.2024 listinný dôkaz - výpisy z informačného systému obsahujúce denné hlásenia odpočtu spotreby vody v byte žalovaného, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že k najväčšej spotrebe vody na byte žalovaného došlo v období od 29.04. do 27.05.2022. Súčasne žalobca na predmetnom pojednávaní predložil súdu ďalší listinný dôkaz – list zo dňa 22.06.2023 adresovaný žalovanému, v ktorom mu ponúkol možnosť preskúšania vodomeru. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že na túto ponuku žalobcu o preskúšanie vodomeru odpovedal listom zo dňa 25.08.2023, z ktorého však iba vyplýva, že s vyčíslenou spotrebou vody za rok 2022 nesúhlasí, pričom nijakým spôsobom nereagoval na výzvu žalobcu o preskúšanie vodomeru.

Uviedol, že žalovaný v rámci záverečnej reči poukázal na ním predložené potvrdenie, ktoré má podľa jeho názoru dokazovať, že hlavný uzáver vody na jeho byte, nepretekal. Z predloženého potvrdenia vyplynulo, cit.: „Dňa 19.06.2024 bol prekontrolovaný ventil v bytovom dome v byte A. B. na ulici C. X D.. Ventil neprepúšťa je v poriadku.“ Žalovaný teda na výzvu žalobcu zo dňa 22.06.2023, o preskúšanie vodomeru nereagoval, avšak takmer o jeden rok neskôr si nechal vykonať kontrolu, ktorá má podľa jeho názoru dokazovať, že aj v období roku 2022 bol tento ventil rovnako v poriadku, čo je skutočnosť, ktorá z predloženého dôkazu nevyplýva, a samotný časový odstup od výzvy žalobcu na preskúšanie vodomeru, po samotné preskúšanie vodomeru žalovaným (takmer 1 rok), spochybňuje žalovaným predložený dôkaz a indikuje, že s ventilom vody mohlo byť v priebehu výrazne dlhého časového úseku kedykoľvek manipulované. V prípade pochybnosti o správnosti údajov meradla alebo zistenia poruchy na meradle, mal žalovaný právo požiadať žalobcu o preskúšanie vodomeru. Následne by žalobca zabezpečil preskúšanie spochybneného meradla autorizovanou osobou podľa osobitného predpisu. Súd prvej inštancie v napádanom rozsudku úplne odignoroval, že žalovaný mal právo (a žalobcom na to aj bol preukázateľne upozornený a vyzvaný) na preskúšanie správnosti údajov meradla, pričom žalovaný tak v relevantnom časovom období neurobil. Nakoľko teda žalovaný v rozpore so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. práva patria bdelym v relevantnom období svoje zákonné právo požiadať o preskúšanie vodomeru nevyužil, nemožno túto „nedbanlivosť“ pripisovať na ťarchu žalobcu. Žalovaný však žalobcu o preskúšanie vodomeru v čase vyúčtovania množstva dodanej vody nepožiadala, a výsledok tohto preskúšania vykonaný o 1 rok neskôr, nemôže byť podľa názoru žalobcu, relevantným dôkazom, spôsobilým spochybniť ním uplatnený nárok.

Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dôkazu – potvrdenie zamestnávateľa žalovaného, k nesprávnym skutkovým zisteniam, a síce že žalovaný potvrdením zamestnávateľa preukázal, že v roku 2022 neužíval byt. Predložené potvrdenie zamestnávateľa nie je spôsobilé ako dôkaz potvrdiť alebo vyvrátiť, či žalovaný v roku 2022 predmetný byt užíval (resp. či mu pretekal ventil), a o uvedenej skutočnosti sa v predloženej potvrdení zamestnávateľ ani žiadnym spôsobom nezmieňuje. Rovnako tak žalobca namietal nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie prezentované na str. 4 napádaného rozsudku, kde sa uvádza, cit.: „Na druhej strane je málo pravdepodobné, aby po predchádzajúcich mesiacoch nízkej spotreby, v apríli 2022 takmer žiadnej, došlo v nasledujúcom mesiaci

(05/2022) k enormnej spotrebe vody až vo výške cca 130.000 litrov, čo pre ilustráciu predstavuje viac ako 2 a 1 bazéna s dĺžkou 8 m, šírkou 4 m a hĺbkou 1,5 m.“ Z uvedeného vyplýva, že súd hodnotí správnosť vyúčtovania vody vykonanú žalobcom ako málo pravdepodobnú, avšak svoj názor neopiera o žiaden relevantný dôkaz, ale iba o domnienky a predpoklady. Taktiež považuje za nesprávne tvrdenie súdu prvej inštancie, že o pravdivosti tvrdenia žalovaného, že byt nevyužíval, o čom svedčí aj fakt, že za predchádzajúce roky mal preplatky, pričom toto tvrdenie žalobca nijako nespochybnil. Žalobca nemal dôvod spochybňovať preukázanú skutočnosť, že žalovaný mal za roky 2019, 2020 a 2021 preplatky na vode, čo však žiadnym spôsobom nedokazuje, že v roku 2022 nemohol mať žalovaný nedoplatok, ako si argumentáciu žalovaného nesprávne osvojil súd prvej inštancie.

Pokiaľ žalovaný na súdnom pojednávaní ďalej uviedol, že žalobca poukazuje v liste zo dňa 17.08.2023 na nefunkčnosť rádiomodulu, v uvedenom liste žalobca uviedol, že v mesiaci november, december a január bol rádiomodul nefunkčný, avšak na spotrebu vody v byte žalovaného, ktoré boli dané do vyúčtovania, to nemalo žiaden vplyv. Nárast spotreby bol rádiomodulom zaznamenaný v mesiaci apríl a máj 2022. Zároveň sa žalobca na pojednávaní jednoznačne vyjadril, že samotný rádiomodul slúži výlučne na odosielanie dát a neovplyvňuje samotné (mechanické) meranie spotreby vody. Súd prvej inštancie prebral bez ďalšieho tvrdenie žalobcu, pričom v napádanom rozsudku uviedol, že chybovosť merania (nepreukázaná) potvrdzuje skutočnosť, že žalovaný pristúpil v roku 2023 k výmene rádiomodulu.

V zmysle ust. § 366 písm. c) a d) CSP žalobca v odvolaní poukázal na odborné vyjadrenie spoločnosti Ista Slovakia, s.r.o., dodávateľa predmetných rádiomodulov k podstate a spôsobu fungovania týchto rádiomodulov. Z vyjadrenia spoločnosti Ista Slovakia, s.r.o. zo dňa 10.10.2024 vyplýva okrem iného, že nie je podmienkou, aby bol vodomerný napojený na rádiový systém a dokáže byť plne funkčný aj bez tohto systému. Údaje naindikované na počítadle je možné považovať za relevantné aj bez funkčnosti, resp. zapojenia rádiového prenosu dát a spochybniť ho môže iba jeho preskúšanie na zákonom určenom autorizovanom stredisku – v súčasnosti to je Slovenský metrologický ústav. Prepojenie tohto prístroja na systém diaľkového merania je len nadstavba, ktorá neovplyvňuje samotné (mechanické) meranie. Znefunkčnenie, resp. porucha tohto systému má za následok iba znemožnenie vykonať odpočet bez vstupu do bytu, resp. priebežný monitoring dát. Podľa žalobcu z uvedeného odborného vyjadrenia vyplýva, že v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Celkovo tak sa súd prvej inštancie dostatočne nezaoberal vyjadreniami a dôkazmi predloženými žalobcom, resp. tieto nevzal do úvahy, avšak v celom rozsahu sa stotožnil s vyjadreniami žalovaného, že byt skoro vôbec nevyužíval, a preto nemohol spôsobiť vzniknutý nedoplatok na vode. Zamietnutie žaloby žalobcu z dôvodu, že žalovaný je spotrebiteľ a dostal sa do nevyváženej pozície, bez toho, aby sa súd zaoberal možnosťou posúdiť nárok žalobcu v kontexte žalobcom reálne predložených dôkazov, považoval za arbitrárne. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako správca bytového domu na ul. C. F. X – X A. D., vlastníkom tohto bytového domu spotrebovanú vodu skutočne dodal, je nepochybné, že žalovaný týmto odberom vody získal od vlastníkov v bytovom dome majetkový prospech, za ktorý je povinný uhradiť odplatu. Nedoplatok za vodu, ktorý vznikol na byte žalovaného, predstavuje škodu všetkých vlastníkov predmetného bytového domu, nakoľko správca bude povinný predmetný nedoplatok za vodu rozpočítať medzi všetkými vlastníkami bytov v bytovom dome na ul. C. F. X – X A. D.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie, resp. aby napádaný rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

4. K odvolaniu podal vyjadrenie žalovaný. Podľa jeho názoru sa jedná o nedoplatok z neriešenej reklamácie zo strany žalobcu. Niekoľkokrát žalobcu písomne vyzval, aby reklamáciu riešil zákonným spôsobom. Lenže žalobca na jeho výzvy nijak nereaguje a reklamáciu nerieši. Do dnes nie je vyriešená. Ak sa preukáže, že reklamácia nie je oprávnená a potvrdí sa nedoplatok, prehlasuje na vlastnú česť, že nedoplatok bezodkladne, dobrovoľne zaplatí. Za týmto účelom, je ochotný uložiť predmetnú sumu do depozitu. Odvolanie považuje za účelové a dôkazy doložené v odvolaní za vykonštruované, vyhotovené až po vynesení rozsudku súdom prvej inštancie.

Uviedol, že faktický za necelý jeden mesiac od 29. apríla do 27. mája bola spotreba vody v byte 144,69 m³. Pritom v byte v tomto období nikto nebýval. Za ostatnú časť roka 2022 spotreba vody v byte 13,81 m³. Spotreba vody v byte za rok 2021 - 22,73 m³. Spotreba vody v byte za rok 2023 – 7,05 m³. V roku 2019 mal preplatok na vode 111,81 eura. V roku 2020 mal preplatok na vode 124,44 eura. V roku 2021 mal preplatok na vode 212,84 eura. Výpočet za vodu v roku 2022 - 246,35 eura nedoplatok. Súd hodnotil správnosť vyúčtovania vody ako málo pravdepodobnú. Zálohy na vodu platil každý rok rovnaké. Toto sú nespochybniteľné dôkazy, ktoré sú voľne dostupné na webe žalobcu. K tejto spotrebe sa žalobca

nikdy ani pred súdom prvej inštancie ani v odvolaní nevyjadril. Prečo žalobca relevantným dôkazom nepreukázal nadmernú spotrebu vody?

Podľa žalovaného vyjadrenie spoločnosti Ista Slovakia, s.r.o. zo dňa 10.10.2024 „Ako funguje diaľkové meranie spotreby energií“ popisuje obecné, ako fungujú diaľkové merače. Vôbec nerieši problém konkrétneho merača nainštalovaného v ich dome a v jeho byte. Navyše, je vystavené na priamu žiadosť žalobcu, až po vynesení rozsudku. Podľa jeho názoru účelovo. Žalovaný navrhol súdu, aby tento listinný materiál, ako dôkaz odmietol. Prítom spoločnosť Ista Slovakia, s.r.o. na svojich web stránkach uvádza toto: „Naše prístroje odhalia úniky vody už po pár dňoch“. Ako teda pracovali prístroje v mesiaci máj 2022, ktoré odhalia únik vody už po pár dňoch? Keď tak vysokú nadmernú spotrebu vody neodhalili. Zrejme nepracovali vôbec? Alebo nepracovali správne. Alebo žiadna nadmerná spotreba vody v skutočnosti nebola! Tak potom prečo bola účtovaná, taká vysoká spotreba? (dva a pol bazénu). A ako teda fungoval diaľkový merač v novembri, decembri 2022 a januári 2023? Rovnako ako v máji 2022, len s inými zaznamenanými hodnotami spotreby vody. V novembri v kuse od 5. do 30. Každý deň rovnaká spotreba vody 24 l. V decembri v kuse presne celý mesiac od 1. do 31. Každý deň rovnaká spotreba vody 20 l. V januári opäť v kuse presne celý mesiac od 1. do 31. Každý deň rovnaká spotreba vody 24 l. Náhoda? Porucha? Kozmetická úprava? Následne došlo k výmene diaľkového merača z dôvodu jeho poruchy. Po výmene diaľkového merača sa už viac podobné problémy s nesprávne nameranými hodnotami neopakovali.

Uviedol, že na prvom pojednávaní žalobcovi navrhoval, aby doložil od predajcu, alebo výrobcu štatistiky o poruchovosti výrobku, alebo o počte reklamácií. Miesto toho doložil k odvolaniu nejaké vyjadrenie. Síce podpísane obchodným riaditeľom, ktoré nič nerieši. Preto, že je obecné. Súd prvej inštancie správne hodnotil správnosť vyúčtovania vody vykonanú žalobcom ako málo pravdepodobnú. Na základe predložených dôkazov žalovaným. Žalovaný tieto dôkazy získal z webového portálu žalobcu. Z čoho vyplýva, že sám žalobca tieto dôkazy žalovanému poskytol. Na prvom pojednávaní pred súdom prvej inštancie sudca tento dôkazový materiál predložil k nahliadnutiu a vyjadreniu právneho zástupcovi žalobcu. Ten sa o nich vyjadril, že sú vyhotovené žalobcom a sú právne platné. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie v posúdení veci a dôkazov postupoval veľmi správne, citlivo a logicky.

Žalovaný mal ďalej za to, že toľko vody denne cca 5.000 litrov, nie je schopné ani pretiecť za jeden deň potrubím v byte a nie je schopné takéto množstvo vody odtiecť odpadom. Jednoducho „do 10 l vedra, nenaleješ 20 l“. Pri takomto odbere cca 5.000 litrov vody denne v jednom byte by zákonite musel nastať pokles tlaku vody v celom bytovom dome, čo by malo za následok, že by sa voda do vyšších poschodí nedostala. Keďže byt je v prízemí. V danom čase neboli žiadne sťažnosti od vlastníkov, žeby im voda netiekla. Priemerná spotreba vody pri kúpaní sa dospelaj osoby vo vani je odhadovaná na cca 80 litrov. Za 24 hodín za deň, pri spotrebe vody cca 5.000 litrov, to je 2,6 kúpaní za hodinu. A to by sa tá osoba musela kúpať v studenej vode, lebo bol vypnutý hlavný istič elektriny a bojler vodu neohrieval.

Žalobca v odvolaní uvádza, str. 3, odst. 6, že žalovanému ponúkol možnosť preskúšania vodomera, na čo žalovaný nereagoval. Toto tvrdenie žalobcu v odvolaní je podľa žalovaného pravdivé len z časti. Na druhom pojednávaní súd túto otázku prejednával. Žalobca predložil súdu list, ktorým žalovanému ponúkol možnosť preskúšania vodomera. S tým, že preskúšanie si musí žalovaný sám zaplatiť. Súdu predložil list zo dňa 25.08.2023, v ňom ukázal priamo v liste, jeho reakciu, ktorou na ponuku preskúšania reagoval. Oznamoval žalobcovi, aby postupoval v medziach zákona. Ponuka zo strany žalobcu mu pripadala neférová a ako vydieranie žalobcom. Platiť za preskúšanie vodomera z vlastných finančných prostriedkov, keď vodomera bol v záruke? Žalobca mal postupovať podľa zákonných podmienok a na vodomera v záruke mal uplatniť reklamáciu. A nie mu ponúknuť preskúšanie na vlastné náklady, ktoré, ako mu oznámil, by malo činiť cca 100 eur. Vodomery nakupoval žalobca. Žalobca od nich mal účtovné doklady. Vodomery boli hradené z fondu opráv. Vodomery nechal montovať žalobca. On iba sprístupnil byt. Nemal od vodomera žiadne účtovné doklady, tak ako by ich mohol reklamovať a u koho? Pri tom o technický stav zariadení v dome sa podľa zmluvy stará žalobca, ktorý mal podľa zmluvy povinnosť riešiť a v prípade pochybností, sa o vodomera s povinnosťou riadneho hospodára postarať. Žalobca ho nikdy nevyzval k sprístupneniu bytu za účelom kontroly vodomera, či odmontovania vodomera.

Ďalej žalobca v odvolaní spochybňuje potvrdenie o funkčnosti hlavného uzáveru vody. Skúšku nariadil vykonať súd na prvom pojednávaní. Na základe tvrdenia právneho zástupcu žalobcu na prvom pojednávaní, že hlavný uzáver vody „musel“ prepúšťať. Skúšku vykonal a potvrdenie vystavil pán D. G., zmluvný inštalatér žalobcu. Aký by mal záujem žalobcu poškodiť, keď pre neho pracuje? Aký dôkaz doložil žalobca, keď tvrdil že hlavný uzáver „musel“ prepúšťať? Žiaden. Aký dôkaz predložil žalobca, keď tvrdí, že merače boli v poriadku a merali správne? Žiaden. Napriek tomu, že merače boli v záruke, ani ich nereklamoval. Aj keď musel vedieť, že merače boli v poruche. Lebo, následne kvôli poruche boli vymenené! Po výmene meračov sa už nepresné odpočty vody nevykytli.

Pokiaľ žalobca spochybňuje potvrdenie o pridelení apartmánu a o pobyte v hoteli, tak potvrdenie nariadil doložiť súd na prvom pojednávaní. Na základe tvrdenia právneho zástupcu žalobcu na prvom pojednávaní, že v byte „musel“ niekto bývať. Zamestnávateľ toto potvrdenie vystavil s plným vedomím, že ho vydáva „pre účely súdneho pojednávania na Okresnom súde v Prešove“. Aký by mal dôvod poskytnúť súdu krivé svedecké údaje? Žalobca toto potvrdenie spochybňuje, že to nie je dôkaz, že v byte nikto nebýval. Pýta sa, aký dôkaz predložil súdu žalobca, keď tvrdí že v byte niekto musel bývať. Žiaden! Byť je jeho a on doložil listinný dôkaz, že v ňom nebýval. Kto iný by mal podľa žalobcu v byte bývať? Túto otázku prejednával súd na prvom pojednávaní. Navrhoval súdu možnosť vypočuť ako svedkov susedov. Či do bytu niekoho videli chodiť.

Z vyššie popísaných dôvodov odvolaciemu súdu žalovaný navrhol, aby odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

5. V rámci odvolacej repliky a dupliky strany sporu v podstate zotrvali na svojich doterajších prednesoch a vyjadreniach reagujúc na opodstatnenosť odvolacích námietok.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b, d), f) a h) CSP, nastolil ako predmet odvolacieho prieskumu správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie, existenciu inej vady v konaní, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, správnosť skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie nedoplatku vzniknutého po vyúčtovaní plnení spojených s užívaním bytu.

8. Odvolací súd konštatuje, že porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod nebol so strany žalobcu žiadnym spôsobom v odvolaní konkretizovaný. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod nebol posúdený ako dôvodný.

9. Rovnako namietaný odvolací dôvod, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d/ CSP) odvolací súd zo spisu nezistil, pričom odvolateľ na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazoval. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo nebolo zo spisu zistené.

10. Odvolací súd nevzhladol ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktorý sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že súd buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti,

pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 a nasl. CSP.

11. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že skutkové zistenia vychádzajúce zo žalobcom a žalovaným predložených listín a vyjadrení strán sporu, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil, sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

12. Odvolací súd prisvedčuje žalobcovi, že potvrdenie zamestnávateľa žalovaného o poskytnutí ubytovacích služieb (č.l 91 spisu) priamo nie je spôsobilé vyvrátiť ani potvrdiť, či žalovaný v roku 2022 predmetný byt v D. užíval. No podľa názoru odvolacieho súdu tento dôkaz podporuje záver o nízkej pravdepodobnosti, že by žalovaný užíval predmetný byt v D., vrátane relevantného obdobia od 29.04 do 27.05.2022 (kedy bol nameraný enormný nárast spotreby vody), keďže mu boli zo strany zamestnávateľa v priebehu trvania pracovného pomeru od 01.04.2019 do 28.02.2023 poskytované služobné apartmány na služobné i súkromné účely. Podľa tohto potvrdenia, žalovaný bol v mesiaci apríl a máj 2022 denne na prevádzke v hoteli H., ktorý otváral pre svojho zamestnávateľa a kde býval aj so svojou manželkou. Ďalej je správny skutkový záver súdu prvej inštancie o nízkej pravdepodobnosti enormnej spotreby vody žalovaným v relevantnom období od 29.04 do 27.05.2022 v porovnaní s vykonanými meraniami spotreby vody na mesiace predchádzajúce a nasledujúce za relevantným obdobím, ako to vyplýva z výpisu zo spotreby vody v byte žalovaného na webovej stránke I. (č.l. 93 až 104 spisu), keď za obdobie rokov 2019 až 2021 mal žalovaný preplatky na spotrebe vody.

13. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp.zn. 7Cdo/7/2010).

14. Podľa § 8b ods. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pri správe domu je správca povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

15. Podľa § 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z.z., spoločenstvo a správca sú povinní vykonávať správu domu samostatne v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Spoločenstvo a správca vo vlastnom mene zastupujú a konajú na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom a iným orgánom verejnej moci; toto zastupovanie trvá, ak sa v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci nepreukáže rozpor záujmov spoločenstva alebo správcu so záujmom zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

16. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z., úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žúmp, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

17. Civilný sporový poriadok ukladá stranám sporu, ktoré žiadajú o procesnú ochranu svojich nárokov a stoja proti sebe v postavení vzájomných „odporcov“, povinnosť tvrdiť, že určitý právny vzťah, o ktorého ochranu žiadajú, skutočne existuje (Čl. 6 ods. 1 Základných princípov CSP, § 132 ods. 1, § 150, § 167 ods. 2 CSP). Ukladá stranám tiež tzv. dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť uplatnených tvrdení (§ 132 ods. 1, ods. 3, § 149 ods. 1 CSP). Dôkazné bremeno je povinnosť strany, pokiaľ chce byť úspešná v spore, preukázať existenciu takých svojich skutkových tvrdení, ktoré môžu pre ňu privodiť priaznivý výsledok; dôkazné bremeno sa teda netýka vždy výsledku celého konania, ale sa môže týkať aj čiastkového skutkového tvrdenia významného pre

rozhodnutie súdu. Pre určenie toho, kto je nositeľom dôkazného bremena, je kľúčová hmotnoprávna úprava vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje svoje právo alebo povinnosť žalovaného. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností, zakladajúcich ním tvrdené právo; na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal.

18. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 202,63 eura s prísl. titulom nedoplatku na platbách za plnenia spojené s užívaním bytu vychádzajúc z vyúčtovania za obdobie od 01.01.2022 do 31.12.2022

19. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že žalobca v zmysle Zmluvy o výkone správy vykonáva správu bytového domu na ul. C. F. X - X A. D., so súp. č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXXX, k.ú. D., pričom žalovaný je vlastníkom bytu č. X v predmetnom bytovom dome.

20. Žalobca vyúčtoval žalovanému náklady spojené s užívaním bytu za rok 2022, z ktorého vyplýva, že žalovanému vznikol nedoplatok za vodu vo výške 246,35 eura, s tým, že celkový nedoplatok na nákladoch spojených s užívaním bytu za rok 2022 vznikol vo výške 262,83 eura. Z vyúčtovania vyplýva predpísaná záloha na vodu vo výške 265,11 eura a skutočný náklad vo výške 511,46 eura.

21. Predpokladom úspešnosti žaloby o zaplatenie dlžnej sumy je preukázanie dôvodu a výšky uplatnenej istiny, a preto bolo predovšetkým na dôkaznom bremene žalobcu v konaní preukázať, že ním uplatnená dlžná suma je dôvodná čo do dôvodu aj výšky.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v tomto konaní nepreukázal, že ním nameraná spotreba vody žalovaného v roku 2022 zodpovedala realite, a že mohla slúžiť ako základ pre výpočet dlžnej sumy za spotrebovanú vodu. Žalobca síce na preukázanie dôvodnosti svojho nároku v konaní predložil výpis z informačného systému obsahujúceho denné hlásenie spotreby vody za obdobie od 30.12.2021 do 30.11.2022 nameranej diaľkovým rádiomodulom, podľa ktorého k najväčšej nameranej spotrebe v byte žalovaného došlo v období od 29.04 do 27.05.2022, avšak žalobca nepreukázal v konaní bezvadnosť diaľkového rádiomodulu v byte žalovaného v čase nárastu nameranej spotreby. Podľa žalobcu rádiomodul predstavuje nadstavbu za účelom zabezpečenia diaľkového online odpočtu vody a neovplyvňuje samotné meranie vodomeru. Zbernica dát rádiomodulu prenáša prostredníctvom rádiovéj siete a systému AMM informácie z koncových meracích nástrojov, a teda aj z vodomeru. Preto nepochybne vysielanie presných informácií z rádiomodulu je kľúčové pre správne nameranie výšky spotreby vody v byte žalovaného. Vzhľadom na nameraný časovo náhly a objemovo enormný nárast spotreby vody v období od 29.04 do 27.05.2022 v porovnaní s ostatnými nameranými obdobiami, sú odôvodnené pochybnosti o správnosti merania. Tieto sa však nepodarilo žalobcovi v tomto konaní rozptýliť a v tomto smere produkovať dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia o vzniku nedoplatku za plnenia spojené s užívaním bytu žalovaného. Navyše pochybnosti o správnosti merania rádiomodulu vyvoláva aj to, že žalovaný pristúpil začiatkom roku 2023 v byte žalovaného k samotnej výmene rádiomodulu, ako na to správne poukázal súd prvej inštancie.

23. Odvolací súd sa nestotožňuje so žalobcom, že žalovaný mal reklamovať a sám žiadať žalobcu o preskúšanie vodomeru podľa § 30 ods. 1 zákona č. 442/2022 Z.z. o verejných vodovodoch a vtedy by žalobca zabezpečil preskúšanie merača autorizovanou osobou podľa osobitného predpisu. Žalobca bol v konaní predovšetkým povinný preukázať, že rádiomodul v čase meranej spotreby vody fungoval správne a vysielal správne informácie, ak preukazuje svoje nároky v súdnom konaní od výsledkov meraní týmto zariadením. Vlastník bytu v bytovom dome častokrát ako laik nedokáže s odbornou náležitosťou posúdiť, či meradlá studenej či teplej vody merajú správne, či sú správne namontované, či majú neporušenú plombu, či disponujú platným úradným overením, a či sú poruchové. Pričom o nezvyklej spotrebe sa často dozvie vlastník bytu až zo samotného vyúčtovania. Žalobca v konaní netvrdil, že by vyzval žalovaného k sprístupneniu bytu za účelom kontroly zariadení na meranie vody.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu práve z hodnôt nameraných v rokoch 2019 a 2021 je možné si vytvoriť obraz o dlhodobej spotrebe vody žalovaným a v uvedenom kontexte posúdiť, či spotreba v roku 2022 mohla byť reálna a uplatnený nárok opodstatnený alebo nie. Ak je zrejmé, že nikdy predtým (ani potom) žalovanému ani len približne nebola takáto spotreba nameraná a bola s malými odchýlkami

stabilná, uvedené o to viac zvyrazňovalo potrebu, aby žalobca preukázal, že práve v období roku 2022 bola suma jeho vyúčtovania opodstatnená, a že naozaj v danom období došlo k takému množstvu pretečenej/spotrebovanej vody.

25. Pokiaľ žalobca v odvolaní predložil vyjadrenie spoločnosti ista Slovakia, s.r.o. zo dňa 10.10.2024 týkajúce sa podstaty a spôsobu fungovania rádiomodulov, ktoré zabezpečujú diaľkový odpočet a online prístup k denným spotrebám vody, toto vyjadrenie popisuje obecné, ako fungujú tieto diaľkové merače. Vôbec nerieši problém konkrétneho merača vody nainštalovaného v byte žalovaného.

26. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že bremeno dôkazu o spotrebe vody, na základe ktorého došlo k vyúčtovaniu nedoplatku, žalobca nesplnil, následkom čoho je neunesenie dôkazného bremena a jeho neúspech v konaní.

27. I keď podľa už konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu žalobcu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).